

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ก

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 1/2528 เรื่อง การใช้เกณฑ์สิทธิในการ
คำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป. 1/2528

เรื่อง การใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณรายได้และรายจ่ายของ
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

อาศัยอำนาจตามมาตรา 65 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร(ฉบับที่13)พ.ศ.2527อธิบดีกรมสรรพากร จึงมีคำสั่งวางทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.755/2528 เรื่อง การใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลลงวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2528

ข้อ 2. การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ใช้เกณฑ์สิทธิโดยให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังไม่ได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ข้อ 3. การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการที่ตามสภาพอาจมีสินค้าคงเหลือ สินค้าหรืองานระหว่างทำ หรือวัสดุคงเหลือให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2.

ข้อ 4. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลรายได้ได้ปฏิบัติในการคำนวณรายได้ตามข้อต่างๆดังต่อไปนี้ ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีใดให้ถือว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นกรณีที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรแล้ว บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะต้องถือปฏิบัติตามวิธีการที่ได้รับอนุมัตินั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากร

4.1 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ กิจการธุรกิจเงินทุน ธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และกิจการธุรกิจหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลัก

ทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 เว้นแต่รายได้ส่วนที่เป็นดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาหลังจากที่ได้ผัดนัดชำระติดต่อกันเป็นเวลาเกินสามเดือนแล้ว บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะนำดอกเบี้ยส่วนนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้

การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการประกันชีวิต หรือกิจการอื่นทำนองเดียวกันที่ไม่เข้าลักษณะตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 เว้นแต่รายได้ส่วนที่เป็นดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาหลังจากที่ได้ผัดนัดชำระติดต่อกันเป็นเวลาเกินหกเดือน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะนำดอกเบี้ยส่วนนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้ เมื่อเข้าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) คาดหมายได้แน่นอนว่าจะไม่สามารถได้รับชำระหนี้และ
- (2) มีกรณีแสดงให้เห็นชัดเจนว่า ลูกหนี้ไม่มีเงินหรือทรัพย์สินเพียงพอที่จะชำระ

เช่น

(ก) มีหลักประกันไม่คุ้มกับหนี้ที่ต้องชำระ

(ข) ลูกหนี้ดำเนินธุรกิจขาดทุนติดต่อกันเป็นเวลาหลายปี หรือเลิกกิจการแล้วหรืออยู่ระหว่างการชำระบัญชี

(ค) ได้ดำเนินคดีแพ่งหรือได้ยื่นคำขอเจ้ลี่ยหนี้แล้ว

(ง) ได้ดำเนินคดีล้มละลาย หรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้แล้ว

(แก้ไขโดย ท.ป.77/2541 ใช้รอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธ.ค. 41)

4.2 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการประกันชีวิตให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 เว้นแต่รายได้ส่วนที่เป็นเบี้ยประกันชีวิตบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น จะนำรายได้ส่วนนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้

4.3 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้เข้าชื่อหรือขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ยังไม่ได้โอนไปยังผู้ซื้อและมีอายุสัญญาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะนำกำไรจากกิจการดังกล่าวมารวมคำนวณเป็นรายได้แต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามงวดที่ถึงกำหนดชำระก็ได้ และการจัดสรรกำไรเป็นช่วงแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีจะใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

4.4 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการก่อสร้างให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องนำรายได้ตามส่วนของงานที่ทำเสร็จในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

4.5 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการวิชาชีพอิสระ จะใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 หรือจะนำรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าวมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้

4.6 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการที่ตามสภาพไม่มีสินค้าคงเหลือหรือวัสดุคงเหลือ รวมทั้งกิจการนายหน้าและตัวแทน แต่ไม่รวมถึงกิจการตาม 4.5 ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยต้องนำรายได้จากการให้บริการมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ทำการให้บริการสิ้นสุดลง แต่ในการณีนี้นี้มีการให้บริการเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีให้นำรายได้จากการให้บริการมารวมคำนวณเป็นรายได้ตามส่วนของบริการที่ทำในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี

4.7 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือกิจการให้บริการตามสัญญาระยะยาวแก่สมาชิกให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องนำรายได้ที่เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บในลักษณะเป็นเงินก้อนเพื่อตอบแทนการให้บริการทั้งจำนวนไม่ว่ารายได้นั้นจะเกิดขึ้นจากการผ่อนชำระหรือชำระครั้งเดียว และไม่ว่าจะเรียกเก็บในลักษณะเงินค่าสมาชิก เงินประกัน เงินมัดจำเงินจ่ายล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย หรือเงินอื่นที่เรียกเก็บในลักษณะทำนองเดียวกันมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้เริ่มให้บริการ หรือจะนำรายได้นั้นมาเฉลี่ยตามส่วนแห่งจำนวนปีตามสัญญา แต่ไม่เกินสิบปี และนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามสัญญา แต่ไม่เกินสิบรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้เริ่มให้บริการก็ได้

(เพิ่มโดย ท.ป.30/2534)

4.8 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการขายชอร์ต (การขายหลักทรัพย์ที่ต้องยืมหลักทรัพย์มาเพื่อการส่งมอบ) ตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กค. 29/2540 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบกิจการการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่กค.30/2540 เรื่องการขายหลักทรัพย์ โดยที่บริษัทหลักทรัพย์ยังไม่มีหลักทรัพย์นั้นอยู่ในครอบครอง ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2540 หรือที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไปให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ดังกล่าวต้องนำรายได้ที่เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บ จากการขายออร์ตมาเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ส่วนต้นทุนให้ใช้ราคาปิดของหลักทรัพย์ในวันที่ทำสัญญาซื้อหลักทรัพย์นั้นถือเป็นต้นทุนของหลักทรัพย์และเมื่อมีการซื้อหลักทรัพย์มาคืนเมื่อใด ให้คำนวณกำไรขาดทุนอีกครั้ง โดยถือราคาปิดของหลักทรัพย์ในวันที่ทำสัญญาซื้อหลักทรัพย์ (ราคา ณ วันซื้อ) เป็นเสมือนราคาขาย ส่วนต้นทุนให้ใช้ราคาของหลักทรัพย์ที่ซื้อมาคืน (ในจำนวนหน่วยที่เทียบเท่ากัน) ถือเป็นกำไรหรือขาดทุน ณ วันที่มีการคืนหลักทรัพย์และธุรกรรม การซื้อคืนดังกล่าว ทั้งนี้ไม่ว่าการคืนจะอยู่ในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกับที่ได้ซื้อหลักทรัพย์มาหรือไม่ สำหรับค่าใช้จ่ายหากเกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้ถือเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น (เพิ่มโดย ท.ป. 78/2541 ใช้รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 ม.ค. 2541)

ตั้ง ณ วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ.2528)

วิทย์ ตันตยกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

ภาคผนวก ข
เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิและมาตรา 65 ตรี

เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขตามที่บัญญัติตามมาตรา 65 ทวิ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- (1) รายการที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย
- (2) การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้คำนวณหักตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลา ที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาและจะต้องไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุน ตามประเภททรัพย์สินดังต่อไปนี้

ประเภทของทรัพย์สิน	ร้อยละ
อาคาร	
- อาคารถาวร	5
- อาคารชั่วคราว	100
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้	5
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า	
- กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่าหรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้ต่อไป	10
- กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัด	100 หากด้วยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ต่อได้รวมกัน
ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธี สูตร กู้ดวิลล์ เครื่องหมายการค้า สิทธิประกอบกิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น	
- กรณีไม่จำกัดอายุการใช้	10
- กรณีจำกัดอายุการใช้	100 หากด้วยจำนวนปีอายุการใช้
ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้นอกจากที่ดินและสินค้า	20

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนา ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ข้างต้น

ทรัพย์สินดังกล่าว จะต้องมียุทธศาสตร์ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ต้องไม่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ เว้นแต่เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรดังกล่าวได้ใช้เพื่อการดังต่อไปนี้

- ก. การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต
- ข. การทดสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือ
- ค. การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิตหรือเพิ่มผลผลิต ทั้งนี้

ไม่ว่าใช้เพื่อกิจการของตนเองหรือกิจการของผู้อื่น

2. ต้องเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน โดยมีอายุการใช้งานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป และมูลค่าต้นทุนไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท

3. ต้องแจ้งการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักร เพื่อการวิจัยและพัฒนาตาม 1. ต่ออธิบดีกรมสรรพากร ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรนั้น

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการเก็บเงิน

1. หักในอัตราร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน (2)

2. หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ข้างต้น
ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องมียุทธศาสตร์ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณตาม มาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งประกอบกิจการค้าปลีกหรือประกอบกิจการอย่างอื่นซึ่งมิใช่กิจการค้าปลีกที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อแล้วแต่กรณี

2. ต้องเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่มีลักษณะตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด แต่ไม่รวมถึงส่วนระบบควบคุมกลางของเครื่องคอมพิวเตอร์

3. ต้องแจ้งการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

หลักเกณฑ์และวิธีการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา

1. เมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา โดยวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปและอัตราที่จะหักอย่างไร้ให้ใช้วิธีทางบัญชี และอัตรานั้นตลอดไป จะเปลี่ยนแปลงได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย ในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงได้ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัติ นั้น

2. การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้คำนวณหักตามระยะเวลาที่ได้ ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยหักตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

3. การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้คำนวณหักตามระยะเวลาที่ได้ ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีเป็นรายวัน

4. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา โดยใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากันในแต่ละปี ระหว่างอายุการใช้ทรัพย์สินบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามวิธีนั้นในบางปีเกินอัตราที่กำหนดข้างต้นก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดข้างต้น

5. ถ้าการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ตามวิธีการทางบัญชี ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลลงใช้อยู่หักต่ำกว่าอัตราข้างต้น ก็ให้หักเพียงเท่าอัตราตามวิธีการทางบัญชี ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใช้อยู่นั้น จะเปลี่ยนแปลงได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย ในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงได้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัติ

เงื่อนไขการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา

1. ทรัพย์สินทุกประเภทของกิจการ ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้ ดังนั้นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลย่อมนำมาหักค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมราคาเพื่อถือเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีได้ นอกจากที่ดินและสินค้ำกฎหมายห้ามมิให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา

2. ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่งให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราไม่เกินร้อยละ 20 ของมูลค่าต้นทุนเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท จะนำมาหักไม่ได้

3. ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อ หรือซื้อขายเงินผ่อน ให้ถือมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้น ตามราคาที่ยังต้องชำระทั้งหมดตามสัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาซื้อขายเงินผ่อน และให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามมูลค่าต้นทุนดังกล่าว แต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชีจะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ในกรณีที่ได้ชำระเงินค่าเช่าซื้อหรือราคาตามสัญญาครบถ้วนแล้วโดยทรัพย์สินดังกล่าวยังคงมีมูลค่าต้นทุนหลังจากหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่นั้นได้ต่อไป

4. การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สิน ไม่ว่ากรณีใดจะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้ โดยให้คงเหลือมูลค่าของทรัพย์สินเป็นจำนวนเงินอย่างน้อยหนึ่งบาทเว้นแต่ทรัพย์สินประเภทรถยนต์ โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่งที่มีมูลค่าต้นทุนเกิน 1,000,000 บาท แต่ต้องหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนเฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1,000,000 บาท ให้คงเหลือมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินเท่ากับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เกิน 1,000,000 บาท

(3) การตีราคาทรัพย์สิน

ราคาทรัพย์สินอื่น นอกจากราคาสินค้าคงเหลือให้ถือตามราคาที่ยังซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้นห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาก็ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเดิมที่ใช้ก่อนตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะเวลาและมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น

(4) การโอนทรัพย์สินโดยไม่มีค่าตอบแทน

ในกรณีโอนทรัพย์สินให้บริการหรือให้กู้ยืมเงินโดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควรเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยนั้น ตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการหรือให้กู้ยืมเงิน

(5) การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ

เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ดังนี้

ก. กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจาก ข. ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถั่วเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถั่วเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์ขายซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

ข. กรณีธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราถั่วเฉลี่ยระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไปในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ตามราคาตลาดในวันที่ได้รับมาหรือจ่ายไปนั้น

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม ซึ่งเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่กรมสรรพากรจะออกประกาศอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในกรณีดังกล่าวให้ทราบทั่วกัน ส่วนผู้มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในวันอื่นกรมสรรพากรไม่อาจประกาศให้ทราบได้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการต้องสอบถามจากธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานสาขาส่วนภูมิภาคของธนาคารแห่งประเทศไทยได้โดยตรง

(6) การคิดราคาสินค้า

ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่า และให้ถือราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย

การคำนวณราคาทุนตามวรรคก่อน เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามหลักการบัญชีให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีจึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(7) การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินโดยเทียบเคียงกับราคาทุนของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าไปในประเทศอื่นได้

(8) การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

ถ้าราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทย ตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกเปลี่ยนในอัตราทางราชการก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น

(9) การจำหน่ายหนี้สูญ

การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำได้อต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 186 (พ.ศ.2534) แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หนี้สูญรายได้ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลัง ก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจำหน่ายหนี้สูญ จากบัญชีลูกหนี้มีดังนี้คือ

ข้อ1. หนี้สูญที่จำหน่ายจากบัญชีลูกหนี้ตามกฎหมายฉบับที่ 186(พ.ศ.2534) ต้องเป็นหนี้ลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นหนี้จากการประกอบกิจการ หรือเนื่องจากการประกอบกิจการ หรือหนี้ที่รวบรวมเป็นเงินได้ในการคำนวณกำไรสุทธิ ทั้งนี้ไม่รวมถึงหนี้ที่ผู้เป็นหรือเคยเป็น กรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นลูกหนี้ไม่ว่าลูกหนี้จะเกิดขึ้นก่อนหรือในขณะที่ผู้เป็น กรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ
2. ต้องเป็นหนี้ที่ยังไม่ขาดอายุความ และมีหลักฐานโดยชัดแจ้งที่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้

ข้อ2. การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ในกรณีของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนเกิน 500,000 บาทขึ้นไป ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 ได้ติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณี โดยมีหลักฐานการติดตามทวงถามอย่างชัดแจ้งและไม่ได้รับชำระหนี้โดยปรากฏว่า

ก. ลูกหนี้ถึงแก่ความตาย เป็นคนสาบสูญ หรือมีหลักฐานว่าหายสาบสูญไป และไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้ได้

ข. ลูกหนี้เลิกกิจการ และมีหนี้ของเจ้าหนีรายอื่นมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้อยู่ในลำดับก่อนเป็นจำนวนมากกว่าทรัพย์สินของลูกหนี้

2.2 ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีแพ่ง หรือได้ยื่นคำขอเจดีย์หนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนีรายอื่นฟ้องในคดีแพ่ง และในกรณีนั้นๆ ได้มีคำสั่งบังคับหรือคำสั่งของศาลแล้ว แต่ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ จะชำระหนี้ได้หรือ

2.3 ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลาย หรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ ถูกเจ้าหนีรายอื่นฟ้องในคดีล้มละลาย และในกรณีนั้นๆ ได้มีการประนอมหนี้กับลูกหนี้โดยศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยกับการประนอมหนี้นั้น หรือลูกหนี้ถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายและได้มีการแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ครั้งแรกแล้ว

ข้อ 3. การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ ในกรณีหนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนไม่เกิน 500,000 บาท ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ได้ดำเนินการตามข้อ 2.1 แล้ว

(2) ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีแพ่งและศาลให้มีคำสั่งรับคำฟ้องนั้นแล้ว หรือได้ยื่นคำขอเกลี้ยหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้อื่นฟ้องในคดีแพ่งและศาลได้มีคำสั่งรับคำขอนั้นแล้วหรือ

(3) ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลายและศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องนั้นแล้ว หรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ลูกหนี้รายอื่นฟ้องในคดีล้มละลาย และศาลได้มีคำสั่งรับคำขอรับชำระหนี้แล้ว

ในกรณีตาม(2)หรือ(3)กรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของหนี้ต้องมีคำสั่งอนุมัติให้จำหน่ายหนี้เป็นหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ภายใน 30 วัน นับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ข้อ 4. การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของธนาคาร หรือบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ในกรณีหนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนไม่เกิน 200,000 บาท ให้กระทำได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในข้อ 2 หรือข้อ 3 ถ้าปรากฏว่าได้มีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณีแล้ว แต่ไม่ได้รับชำระหนี้และหากฟ้องลูกหนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำระ

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับสำหรับการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นที่มีธนาคารหรือบริษัทเงินทุนดังกล่าวในกรณีหนี้ของลูกหนี้แต่ละรายมีจำนวนไม่เกิน 100,000 บาท ด้วย

ข้อ 5. หนี้ของลูกหนี้รายใดที่เข้าลักษณะตามข้อ 1 และได้ดำเนินการตามข้อ 2 ข้อ 3 หรือข้อ 4 ครบถ้วนแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้จำหน่ายเป็นหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้และถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เว้นแต่กรณีตามข้อ 3 (2) (3) ให้ถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้อง คำขอเกลี้ยหนี้ หรือคำขอรับชำระหนี้ แล้วแต่กรณี

(10) การคำนวณเงินปันผลเป็นรายได้

สำหรับบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ เว้นแต่

บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยดังต่อไปนี้ ไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้

ก. บริษัทจดทะเบียน

ข. บริษัทจำกัด นอกจาก (ก) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลและบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัด ผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนที่มีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรดังกล่าว โดยถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนที่ก่อให้เกิดเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือนนับแต่วันที่ได้หุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นมาจนถึงวันมีเงินได้ดังกล่าวหรือได้โอนหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่เงินได้

เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา 64 ตรี (2) มิให้ถือว่าเป็นเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งกำไรตามความในวรรคสอง

(11) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

(12) เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายดังกล่าว และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนให้นำบทบัญญัติของข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(13) รายได้ของมูลนิธิหรือสมาคม

มูลนิธิ หรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียน หรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิก หรือเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาค หรือจากการให้โดยเสน่หาแล้วแต่กรณีมารวมคำนวณเป็นรายได้

(14) ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งได้รับคืนจากการขอคืน (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่เต็มรูปแบบ) ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้

เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ศรี

รายการต่อไปนี้ ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

1 เงินสำรองต่างๆ นอกจาก

ก. เงินสำรองจากเบี้ยประกัน เพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 65 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันต่อออกแล้วถือเป็นรายจ่ายได้

ในรอบระยะเวลาบัญชี ถ้ากิจการจำเป็นต้องใช้เงินตามจำนวนที่เอาประกัน สำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตรายใดไม่ว่าเต็มจำนวนหรือบางส่วน เงินที่ใช้ไปเฉพาะส่วนที่เกินเงินสำรองที่ตั้งไว้ถือเป็นรายจ่ายได้ (ส่วนที่ไม่เกินถือเป็นรายจ่ายไม่ได้)

เมื่อกรมธรรม์ประกันชีวิตสิ้นสุดลงโดยการเลิกสัญญากรมธรรม์ เงินสำรองที่ตั้งไว้สำหรับกรมธรรม์รายที่เลิกต้องโอนกลับไปเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เลิกกรมธรรม์นั้น

ข. เงินสำรองจากเบี้ยประกัน เพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร เฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้วถือเป็นรายจ่ายได้

เงินสำรองที่กันไว้นี้ จะต้องถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีในรอบระยะเวลาบัญชีปีถัดไป

ค. เงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อของธนาคารหรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์เฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองสำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อปรากฏว่าในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

เงินสำรองส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง และได้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ต่อมาหากมีการตั้งเงินสำรองประเภทดังกล่าวลดลง ให้นำเงินสำรองส่วนที่ตั้งลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงินสำรองส่วนที่ตั้งลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงินสำรองลดลงนั้น (พระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2540 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2540 เป็นต้นไป

2 เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 183 (พ.ศ.2533) ซึ่งพอสรุปหลักเกณฑ์ได้ ดังนี้

ก. กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หมายความว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันจัดตั้งขึ้นและได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 ประกอบด้วยเงินที่ลูกจ้างจ่ายสะสม เงินที่นายจ้างสมทบรวมทั้งเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้ และผลประโยชน์จากเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว เพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ถูกจ้างตายหรือออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน

ข. เงินที่บริษัทจ่ายสมทบเข้ากองทุน ที่จะถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิได้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

ค. เงินที่บริษัทจ่ายสมทบเข้ากองทุน ให้ถือเป็นรายจ่ายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่จ่ายเท่ากับเงินที่บริษัทได้จ่ายสมทบ ตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน หรือตามอัตราที่กำหนดโดยอนุมติรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทั้งนี้ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่มีการจ่ายค่าจ้าง และต้องจ่ายเข้ากองทุนในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกันกับที่มีการจ่ายค่าจ้าง

ง. ในกรณีที่บริษัทมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องในการส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุน ตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุนหรือตามอัตราที่กำหนดโดยอนุมติรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่มีการจ่ายค่าจ้าง เงินที่บริษัทจ่ายสมทบนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีนั้นเป็นต้นไปไม่ให้ถือเป็นรายจ่าย แต่ถ้าบริษัทได้แก้ไขการปฏิบัติให้ถูกต้อง และได้จ่ายเงินเพิ่มให้แก่กองทุนในระหว่างเวลาที่ส่งล่าช้าตามอัตราที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแล้ว อธิบดีกรมสรรพากรจะอนุมัติให้ถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่แก้ไขให้ถูกต้องนั้นหรือจะอนุมัติให้ถือเป็นรายจ่ายย้อนหลังไปถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องได้

จ. ในกรณีที่บริษัทได้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน และถือเป็นรายจ่ายไปแล้ว ถ้าบริษัทได้เงินกลับคืนมาจากกองทุนด้วยประการใดๆ เงินที่ได้กลับคืนมานั้นให้ถือเป็นรายได้ของบริษัทในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้กลับคืนมา

3. รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนหาหรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมติรัฐมนตรีให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตาม

ที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิซึ่งมีหลักเกณฑ์ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 44) ดังนี้

ข้อ 1. รายจ่ายเพื่อการสาธารณประโยชน์ ได้แก่ รายจ่ายที่จ่ายให้หรือเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (1) การส่งเสริมอนุรักษ์และรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสงวนและสัตว์คุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
- (2) การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ
- (3) การคุ้มครองและรักษาป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมาย ว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ
- (4) การส่งเสริมคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (5) การควบคุม ป้องกัน แก้ไข ตลอดจนการลดและขจัดอันตรายอันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ หรือภาวะมลพิษและของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (6) กองทุนสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ทั้งนี้รายจ่ายตาม (1) ถึง (5) ต้องเป็นการจ่ายให้แก่กิจการตามโครงการพระราชดำริหรือของทางราชการ หรือองค์การของรัฐบาล หรือองค์การกุศลสาธารณะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 2. รายจ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ รายจ่ายในการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินที่จ่ายให้หรือเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (1) สถานศึกษาหอสมุดหรือห้องสมุด หรือสถาบันวิจัย ทั้งนี้เฉพาะของทางราชการ
- (2) การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นการทั่วไป
- (3) กระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างสถานศึกษา หอสมุด หรือห้องสมุดของทางราชการ

(4) สถานศึกษาที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โดยบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น และสถานศึกษาที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ 3. รายจ่ายเพื่อการกีฬา ได้แก่ รายจ่ายในการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ หรือเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

- (1) การกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมการกีฬา
- (2) คณะกรรมการกีฬาจังหวัด ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมกีฬาในจังหวัด
- (3) กรมพลศึกษา เพื่อการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน
- (4) สมาคมกีฬาสมัครเล่นที่ได้รับอนุญาตจากการกีฬาแห่งประเทศไทย

การคำนวณรายจ่ายดังกล่าวให้ปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.52/2537

4. ค่ารับรองหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ดังนั้นค่ารับรองที่จะหักเป็นรายจ่ายได้ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 222 (พ.ศ.2542) ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

4.1 ค่ารับรองหรือค่าบริการนั้น ต้องเป็นค่ารับรองหรือค่าบริการอันจำเป็นตามธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และบุคคลซึ่งได้รับรองหรือรับบริการ ต้องมิใช่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเว้นแต่ลูกจ้างดังกล่าวจะมีหน้าที่เข้าร่วมในการรับรองหรือการบริการนั้นด้วย

4.2 ค่ารับรองหรือค่าบริการต้อง

4.2.1. เป็นค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการรับรอง หรือการบริการที่จะอำนวยความสะดวกแก่กิจการ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าคุมหอศพค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกีฬา เป็นต้น หรือ

4.2.2. เป็นค่าสิ่งของที่ให้แก่บุคคลซึ่งได้รับการรับรองหรือรับบริการไม่เกินคนละ 2,000 บาทในแต่ละคราวที่มีการรับรองหรือการบริการ

4.3. จำนวนเงินค่ารับรองและค่าบริการให้นำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับจำนวนที่ต้องจ่าย แต่รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ 0.3 ของจำนวนเงินยอดขายได้หรือยอดขายที่ต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายใดในรอบระยะเวลาบัญชีหรือของจำนวนเงินทุนที่ได้รับชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า ทั้งนี้รายจ่ายที่จะนำมาหักได้จะต้องมีจำนวนสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาท

4.4. ค่ารับรองหรือค่าบริการนั้น ต้องมีกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้อนุมัติหรือส่งจ่ายค่ารับรองหรือค่าบริการนั้นด้วย และต้องมีใบรับหรือหลักฐานของผู้รับเงินสำหรับเงินที่จ่ายเป็นค่ารับรองหรือค่าบริการ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้รับเงินไม่มีหน้าที่ต้องออกใบรับตามประมวลรัษฎากร

5. รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติมเปลี่ยนแปลงขยายออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สิน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม

6. เบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากรค่าปรับทางอาญาเฉพาะตามประมวลรัษฎากรเท่านั้น)

(6ทวิ) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีซื้อของผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา 82/6 ภาษีซื้อที่ต้องห้ามนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/5 (4) หรือภาษีซื้ออื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่30)พ.ศ. 2534มาตรา 6 ใช้บังคับ 1 ม.ค.2535 เป็นต้นไป)

7. การถอนเงิน โดยปราศจากค่าตอบแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

8. เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควร

9. รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีรายจ่ายจริง หรือรายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีใด ก็อาจลงรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้

10. ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของและใช้เอง

11. ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่างๆ หรือเงินกองทุนของตนเอง

12. ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองใดๆ หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนๆ เว้นแต่ผลขาดทุนสุทธิ ยกมาไม่เกินห้าปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปีปัจจุบัน

สำหรับการนำผลขาดทุนสุทธิมาหักนี้ กรมสรรพากรได้วางแนวทางไว้ดังนี้

1. ต้องเป็นผลขาดทุนสุทธิ ซึ่งได้คำนวณขึ้นตามเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรึงแห่งประมวลรัษฎากร

2. เป็นผลขาดทุนสุทธิที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งย้อนหลังขึ้นไปได้ไม่เกินห้าปีนับจากปีปัจจุบัน

3. ให้นำผลขาดทุนสุทธิของรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดขึ้นก่อน นำไปหักจากผลกำไรของรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่มีผลกำไรก่อน หากปรากฏว่าเมื่อหักกลบลบกันแล้วยังมีผลขาดทุนสุทธิอยู่ กิจการมีสิทธิจะนำผลขาดทุนสุทธินั้นไปหักจากกำไรปีต่อๆ ไปได้อีกแต่ต้องไม่เกินห้ารอบระยะเวลาบัญชีหากเกินห้ารอบระยะเวลาบัญชี ย่อมหมดสิทธิที่จะยกไปหักอีกต่อไป

13. รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ

14. รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ

หลักเกณฑ์ รายจ่ายที่สาขาในประเทศไทยของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศได้จ่ายไปให้สำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นในต่างประเทศ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการให้ความช่วยเหลือการให้บริการแก่กิจการของสาขาในประเทศไทย ที่จะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ และไม่เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (14) แห่งประมวลรัษฎากรนั้น ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรที่ 13/2529 วินิจฉัยว่าจะต้องเป็นกรณีที่มีหลักฐานชัดเจน ถ้ารายจ่ายดังกล่าวเป็นรายจ่ายที่จ่ายไปโดยเป็นรายจ่ายที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

14.1 รายจ่ายเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ หรือให้บริการของสำนักงานใหญ่ หรือสาขาอื่นนั้นเกี่ยวกับกิจการของสาขาในประเทศไทย

14.2 รายจ่ายเกี่ยวกับการค้นคว้าและพัฒนา (Research and Development) โดยสาขาในประเทศไทยจะต้องได้รับบริการหรือได้นำผลการค้นคว้าและพัฒนามาใช้ประโยชน์ในกิจการของสาขาในประเทศไทยตามความเป็นจริง

14.3 รายจ่ายใดถ้าสำนักงานใหญ่ หรือสาขาอื่นได้นำไปหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นแล้วจะนำมาถือเป็นรายจ่ายของสาขาในประเทศไทยอีกไม่ได้

14.4 รายจ่ายที่สำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่น เรียกเก็บมายังสาขาในประเทศไทย จะต้องเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการ เป็นที่รับรองทั่วไป (Generally Accepted) และต้องถือปฏิบัติเช่นเดียวกับสาขาในประเทศอื่นๆ และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

จำนวนเงิน หลักเกณฑ์ และวิธีการดังกล่าวข้างต้นที่จะนำมาถือเป็นรายจ่ายของสาขาในประเทศไทยได้ จะต้อง มีหลักฐานหรือหนังสือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือโดยบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรเชื่อถือได้ และหลักฐานหรือ

หนังสือดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่าเป็นรายการที่จำเป็นและสมควรแก่การดำเนินธุรกิจของสาขาในประเทศไทยตามความเป็นจริง

14.5 รายการดังกล่าวจะต้องมีใบรายการของสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่น โดยเฉพาะ เช่น ค่าเช่าที่ทำการ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเครื่องเขียน เครื่องใช้ ค่าสีกหรือและค่าเสื่อมราคาของเครื่องมือเครื่องใช้

15. ค่าซื้อทรัพย์สินและรายการเกี่ยวกับการซื้อ หรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

16. ค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ

17. ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลง ทั้งนี้ ภายใต้งบประมาณ 65 ทวิ

18. รายการซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

19. รายการใดๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว

20. รายการที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (1) ถึง(19) ซึ่งจะกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ปัจจุบันมีพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 315) พ.ศ.2540 กำหนดว่ารายการต่อไปนี้ ไม่ให้ถือเป็นรายการในการคำนวณกำไรสุทธิ (ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มา หรือที่ได้ทำสัญญาเช่าเป็นหนังสือตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม 2539 เป็นต้นไป)

(1) มูลค่าต้นทุนของทรัพย์สิน ประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เฉพาะส่วนที่เกินคันละหนึ่งล้านบาท ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีที่

- ผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายหรือให้เช่าซื้อรถยนต์ มีรถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้เพื่อเป็นสินค้าหรือ

- ผู้ประกอบธุรกิจให้เช่ารถยนต์ มีรถยนต์ประเภทดังกล่าวไว้ เพื่อให้เช่าเฉพาะมูลค่าที่เหลือหลังจากหักค่าสีกหรือและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร

คำว่า “ทรัพย์สิน” หมายความรวมถึง ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการซื้อ รวมถึงการเช่าซื้อหรือการซื้อขายเงินผ่อนด้วย

(2) ค่าเช่าทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสาร ที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เฉพาะค่าเช่าส่วนที่เกินคันละสามหมื่นหกพันบาทต่อเดือนในกรณีที่เช่าเป็นรายเดือนหรือรายปี หรือค่าเช่าส่วนที่เกินคันละหนึ่งพันสองร้อยบาทต่อ

วันในกรณีที่เช่าเป็นรายวัน เศษของเดือนให้คิดเป็นวัน หากเช่าไม่ถึงหนึ่งวัน ให้คำนวณค่าเช่าตาม ส่วนของระยะเวลาที่เช่า ทั้งนี้โดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ค

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน
ตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป.4/2528

เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หัก
ภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 เตรศ แห่งประมวลรัษฎากรและกฎกระทรวง ฉบับที่ 144 (พ.ศ.2522) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้อธิบดีกรมสรรพากร สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหมวด 3 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และอัตราดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 3 มกราคม พ.ศ.2528

ข้อ 2. ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน จำนวนหักภาษีไว้ทุกครั้งที่จะจ่ายเงินได้พึงประเมินแต่ละครั้งในอัตราร้อยละของเงินได้พึงประเมินตามที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้

ข้อ 3. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคล หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 0.75 เฉพาะผู้จ่ายเงินและสำหรับการซื้อสินค้าในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใดๆ ของต้นยางพารา เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากยางดังกล่าว ไม่ว่าจะใช้ยางนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่

(2) มันสำปะหลัง ไม่ว่าจะป็นหัวหรือจัดทำเป็นผง แป้ง เส้น ก้อน แท่ง ฟอย ซึ้นเม็ด หรือจัดทำในลักษณะอื่น เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออก

(3) ปอ เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตกระสอบป่าน ผ้ากระสอบป่าน ค้ายทอ กระสอบป่าน หรือทอผ้ากระสอบป่าน เชือกหรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่ผลิตจากปอไม่ว่าจะใช้ ปอนั้นเป็นส่วนใหญ่หรือไม่

(4) ข้าวโพด เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตน้ำมันพืชหรืออาหารสัตว์ทุก ชนิด

(5) อ้อย เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ผลิตน้ำตาลทุกชนิด

(6) เมล็ดกาแฟ ไม่ว่าจะคั่วแล้วหรือไม่ เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากกาแฟ

(7) ผลปาล์มน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของผล เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ผลิตน้ำมัน ปาล์มหรือผู้ผลิตน้ำมันพืช

(8) ข้าว เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ส่งออก

คำว่า “ข้าว” หมายความว่า ข้าวสาร ปลายข้าว ข้าวกล้อง ปลายข้าวกล้อง ข้าวเหนียว และปลายข้าวเหนียว ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว

(9) สินค้าตาม (1) ถึง (8) เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็นผู้ไม่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ตาม ประมวลรัษฎากร แต่ไม่รวมถึงกลุ่มเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์

ข้อ 4. ให้ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการ ประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้ ฟังประเมิน ตามมาตรา 40 (4) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่เป็นดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ย ตัวเงิน ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ ระบุใน (2) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

2. มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการ ซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือ สมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

ข้อ 5. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม สถาบัน การเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตร กรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม ทั้งนี้ไม่รวมถึงกิจการร่วมค้า ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินปันผล เงิน ส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดตามมาตรา 40 (4) (ข) แห่งประมวลรัษฎากรหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0 กรณีจ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจการในประเทศไทย หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยแต่ไม่รวมถึง

(1) บริษัทจดทะเบียน

(2) บริษัทจำกัด นอกจาก (1) ซึ่งถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัด ผู้จ่ายเงินปันผลและบริษัทจำกัด ผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(แก้ไขโดย ท.ป.58/2539 ใช้สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตั้งแต่วันที่ 14 ก.พ.39 เป็นต้นไป)

ข้อ 6. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายค่าเช่าหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สิน ตามมาตรา 40 (5) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ไม่รวมถึงค่าแห่งอาคารหรือโรงเรือนที่ได้รับกรรมสิทธิ์ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หักภาษี ณ ที่จ่ายโดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ประกอบกิจการในประเทศไทยนอกจากที่ระบุใน (3) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0

(3) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่ายโดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

(4) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน (3) เฉพาะที่เป็นค่าเช่าเรือตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์ที่ใช้ในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

(เพิ่มโดย ท.ป. 68/2539 มีผลใช้ 4 ต.ค.39)

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับกับการจ่ายเงินค่าเช่าตามสัญญาให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง”

(เพิ่มโดย ท.ป.29/2537 ใช้บังคับ 31 พ.ค.34 เป็นต้นไป)

“คำว่า “การให้เช่าทรัพย์สินแบบลิสซิ่ง” หมายความว่า การให้เช่าทรัพย์สินที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ให้เช่าเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่มีทุนจดทะเบียนที่ได้รับชำระแล้วไม่ต่ำกว่า 60 ล้านบาท และเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ผู้เช่าเป็นนิติบุคคล

(3) กำหนดเวลาเช่า ต้องมีระยะเวลาตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป เว้นแต่ทรัพย์สินที่ให้เช่าเป็นทรัพย์สินที่ผู้ให้เช่ายืมมาจากผู้เช่ารายอื่นระยะเวลาในการให้เช่าอาจไม่ถึง 3 ปี ก็ได้

(แก้ไขโดยคำสั่ง ท.ป.34/2537 ลงวันที่ 26 ธ.ค.34 ใช้ 1 ม.ค.35)

ข้อ 7. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้จากวิชาชีพอิสระ ตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคลนอกจากที่ระบุใน (2) เฉพาะที่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย หรืออยู่ในประเทศไทย หรือประกอบกิจการในประเทศไทย แล้วแต่กรณีหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(2) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

ข้อ 8. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน เฉพาะที่เป็นค่าจ้างทำของ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉพาะค่าจ้างทำของที่เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (7) หรือ (8) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(3) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจการในประเทศไทยโดยมีสำนักงานสาขาตั้งอยู่เป็นการถาวรในประเทศไทยหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(ดู ป.8/2528 หน้า 248 และ ป.20/2531 หน้า 265)

ข้อ 9. ให้บุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใจนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้ถึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะที่เป็นรางวัลในการประกวด การแข่งขัน การชิงโชค หรือการอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0
2. นักแสดงสาธารณะ
 - ก. กรณีมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศหักภาษี ณ ที่จ่ายโดยคำนวณหักไว้ตามอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 - ข. กรณีนอกจาก (ก) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0 คำว่า “นักแสดงสาธารณะ” หมายความว่า นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุและโทรทัศน์ นักร้อง นักดนตรี นักกีฬาอาชีพหรือนักแสดงเพื่อความบันเทิงใดๆ (แก้โดย ท.ป.31/2534 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2534 ใช้ 1 กันยายน 2534)

ข้อ 10. ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าโฆษณา ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 2.0

(ดู ป.6/2528 หน้า 254)

ข้อ 11. ให้บุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น หักหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล เฉพาะกรณีที่เป็นผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ใดๆ จากสัตว์น้ำและผู้ผลิตอยู่ในบังคับต้องขออนุญาต ตั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าซื้อสัตว์น้ำ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตและส่วนต่างๆ ของสัตว์น้ำไม่ว่าจะสดหรือแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อรักษาไว้มิให้เปื่อยเน่าในระหว่างการขนส่ง ให้แก่ผู้รับซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคล หักภาษี ณ ที่จ่ายโดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

ข้อ 12. ให้บุคคล บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น หักหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับจ้างซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจการในประเทศไทยโดยมิได้มีสำนักงานสาขาตั้งอยู่เป็นการถาวรในประเทศไทย หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 5.0

ข้อ 13. ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่งภาษีที่ต้องหักไว้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ณ ที่ว่าการอำเภอหรือเขตท้องที่ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินไม่ว่าจะหักภาษีไว้แล้วหรือไม่

ข้อ 14. คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตั้งแต่วันที่ที่ลงในคำสั่งนี้ เป็นต้นไป”

(แก้ไขโดยคำสั่งที่ ท.ป.19/2530 ลงวันที่ 22 ตุลาคม 2530)

สั่ง ณ วันที่ 26 กันยายน พ.ศ.2528

วิทย์ ตันตยกุล

อธิบดีกรมสรรพากร

หมายเหตุ ข้อ 2 แห่งคำสั่งที่ ท.ป.19/2530 อันเป็นวันใช้บังคับ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งสรุปได้ดังนี้

ความในข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 และข้อ 12 ใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2530 เป็นต้นไป เว้นแต่

1. ข้อ 11 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนดเป็นต้นไป”
(แก้ไขโดยคำสั่งที่ ท.ป.22/2531 ใช้ 18 เม.ย. 2531)

2. ข้อ 13 และข้อ 14 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 26 กันยายน 2528 เป็นต้นไป

3. ข้อ 8 เฉพาะค่าจ้างทำของที่เป็นเงินได้จากการรับเหมาก่อสร้างที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ ให้ใช้บังคับสำหรับสัญญาจ้างที่ทำขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2530 เป็นต้นไป

(เพิ่มโดยคำสั่งที่ ท.ป.21/2530 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 ธ.ค.2530)

4. ข้อ 3(1) ยางพาราแก้ไขโดย ท.ป.27/2534 ระเบียบการหักภาษีต่อไปอีกถึงเดือนเมษายน 2534 และ ท.ป.33/2534 ตั้งแต่ 17 ธ.ค. 2534 – 31 ธ.ค. 2535 และต่อไปอีกถึง 31 ธันวาคม 2536 โดย ท.ป. 43/2536 - 18 มกราคม 2536 และโดย ท.ป.49/2537 ตั้งแต่ 1 ม.ค.37 – 31 ธ.ค.2537

5. ข้อ 3(2) มันสำปะหลังระเบียบการหักภาษีตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2536 ถึง 30 กันยายน 2537 โดย ท.ป.48/2537 และ 1 ตุลาคม 2537 ถึง 30 กันยายน 2538 โดย ท.ป.51/2537

ภาคผนวก ง

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.101/2544 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้

พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากรมีหน้าที่

หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.101/2544

เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากรมีหน้าที่หัก
ภาษี เงินได้ ณ ที่จ่าย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 เตรศ แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวงฉบับที่ 144 (พ.ศ.2522) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 229 (พ.ศ.2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีเงินได้ อธิบดีกรมสรรพากรสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตรา ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 3/1 และข้อ 3/2 แห่งคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ.2528

“ข้อ 3/1 ให้บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน(2) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(2) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47(7)(ข) แห่งประมวลรัษฎากรหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

ข้อ 3/2 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(3) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน (2) หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(2) มุลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47(7)(ข) แห่งประมวลรัษฎากรหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 4 แห่งคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ.2528 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 19/2530 เรื่องสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 4 ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้ หักภาษี ณ ที่จ่าย

1. ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน(ข) แต่ไม่รวมถึงธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

(ข) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการ ซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา 47(7)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้ผู้จ่ายเงินได้ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตาม 1. เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ก)แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่เป็นดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

3. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้จ่ายเงินได้ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตาม 1. เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่เป็นดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่าย

ตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก และจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย นอกจากที่ระบุใน(ข)แต่ไม่รวมถึงธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

(ข) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47(7)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณ หักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0

ข้อ 3. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 12/1 12/2 ข้อ 12/3 และข้อ 12/4 แห่งคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากรมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ.2528

“ข้อ 12/1 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) เฉพาะที่เป็นการจ่ายเงินได้จากการให้บริการอื่นๆ นอกเหนือจากกรณีที่กำหนดไว้ในข้อ 8 ข้อ 9(2) ข้อ 10 ข้อ 12 และข้อ 12/3 แต่ไม่รวมถึงการจ่ายค่าโดยสารสำหรับการขนส่งสาธารณะ ค่าบริการของโรงแรม ค่าบริการของภัตตาคาร และค่าเบี้ยประกันชีวิตให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

คำว่า “การให้บริการ” หมายความว่า การกระทำใดๆ อันอาจหาประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่การขายสินค้า

คำว่า “ภัตตาคาร” หมายความว่า กิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใดๆ รวมทั้งกิจการรับจ้างปรุงอาหารหรือเครื่องดื่ม ทั้งนี้ไม่ว่าในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดให้ประชาชน เข้าไปบริโภคได้

คำว่า “การขนส่งสาธารณะ” หมายความว่า การรับส่งผู้โดยสารเป็นการทั่วไป เป็นปกติธุระ

ข้อ 12/2 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายรางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

1. ผู้มีหน้าที่เสี่ยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับการให้รางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้บริโภค หรือเป็นผู้ประกอบการที่นำสินค้าหรือบริการไปใช้ในการประกอบกิจการของตนเองโดยตรง โดยมีได้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำไปขายต่อ

ข้อ12/3 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินค่าเบี้ยประกันวินาศภัย ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยในประเทศ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0

ข้อ12/4 การจ่ายเงินได้พึงประเมินที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ต้องมีจำนวนตามสัญญารายหนึ่งๆ มีจำนวนตั้งแต่หนึ่งพันบาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่งๆ ไม่ถึงหนึ่งพันบาท”

ข้อ4. คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ.2544

สุภรัตน์ ควัฒน์กุล

(นายสุภรัตน์ ควัฒน์กุล)

อธิบดีกรมสรรพากร

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 4/2528 แก้ไขโดยคำสั่งกรม
สรรพากรที่ ท.ป.101/2544

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เป็นการชำระภาษีในขณะที่ผู้มีเงินได้มีความพร้อม โดยมอบหมาย
ให้ผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้หักภาษีของผู้มีเงินได้ไว้บางส่วน ช่วยให้ภาระหน้าที่ในการชำระภาษี
ตอนปลายงวดของผู้มีเงินได้ถูกแบ่งเบาไปบางส่วนหรือทั้งหมด นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดความเป็น
ธรรมในการเสียภาษีของผู้มีเงินได้ประเภทต่างๆ มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

การปรับปรุงระบบการหักภาษี ณ ที่จ่าย ในครั้งนี้เป็นการกำหนดประเภทเงินได้ที่จะต้อง
ต้องมีการหักภาษีเพิ่มเติมจากเดิมที่ไม่มีหักภาษีมาก่อน โดยเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่
229 (พ.ศ. 2544) ประกอบด้วย คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.101/2544 ลงวันที่ 26 กันยายน
พ.ศ.2544

สำหรับการปฏิบัติตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.101/2544 นี้ใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงิน
ได้ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2544 เป็นต้นไป เพื่อความสะดวกในการทำความเข้าใจ จึงได้จัดทำ
ตารางภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 และ ท.ป.101/2544

ลำดับ ที่	ประเภทเงินได้พึง ประเมิน	ผู้มีหน้าที่หักภาษี	ผู้ถูกหักภาษี	อัตรา ภาษีร้อยละ	แบบยื่น รายการฯ	กำหนด เวลาดำส่ง
1.	เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2) และ(3) แห่งประมวลรัษฎากร เช่น ค่าขายหน้าและค่าแห่งอู่ควิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น	-บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น	1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย 2. มูลนิธิหรือสมาคม(ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47(ข)แห่งประมวลรัษฎากร)	3 10	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน
2.	มาตรา 40(4)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร ได้แก่ - ดอกเบี้ยเงินฝาก - ดอกเบี้ยพันธบัตร - ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ฯลฯ	-ธนาคารพาณิชย์ -บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ฯลฯ	1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย(ไม่รวมถึงธนาคารพาณิชย์และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์) 2. มูลนิธิหรือสมาคม(ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดฯ)	1 10	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน
3.	มาตรา 40(4)(ค) แห่งประมวลรัษฎากรเฉพาะ - ดอกเบี้ยพันธบัตร - ดอกเบี้ยหุ้นกู้		ธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์	1	ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน
4.	มาตรา 40(4)(ก)แห่งประมวลรัษฎากรเฉพาะ - ดอกเบี้ยพันธบัตร - ดอกเบี้ยหุ้นกู้ - ดอกเบี้ยตั๋วเงิน - ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม - ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว - ผลต่างระหว่างราคาได้ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาได้ถอน	-บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น(ไม่รวมถึงธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์)	1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย(ไม่รวมถึงธนาคารพาณิชย์และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์) 2. มูลนิธิหรือสมาคม(ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดฯ)	1 10	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน

ลำดับ ที่	ประเภทเงินได้พึง ประเมิน	ผู้มีหน้าที่หักภาษี	ผู้ถูกหักภาษี	อัตรา ภาษีร้อยละ	แบบยื่นราย การฯ	กำหนด เวลานำส่ง
5.	เงินปันผลหรือเงินส่วน แบ่งของกำไรหรือเงิน ประโยชน์อื่นใดตาม มาตรา 40 (4) (ข) แห่ง ประมวลรัษฎากร	-บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตาม กฎหมายไทย -กองทุนรวม(เดิม) -สถาบันการเงิน ที่มี กฎหมายโดยเฉพาะของ ประเทศไทยจัดตั้งขึ้น สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่ง เสริมเกษตรกรรวม หมาขย กรรมหรืออุตสาหกรรม (ไม่รวมถึงกิจการร่วมค้า)	1.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้น ตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจ การในประเทศไทย 2.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้น ตามกฎหมายไทย(ไม่รวมถึงบริษัทจด ทะเบียนและบริษัทจำกัดซึ่งถือหุ้นในบริษัท จำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัท จำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท จำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดยทางตรงหรือ โดยทางอ้อม)	10 10	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.53	นำส่งภาย ใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน
6	ค่าเช่าหรือประโยชน์ อย่างอื่นที่ได้จากการให้ เช่าทรัพย์สินตามมาตรา 40(5)(ก) แห่งประมวล รัษฎากรได้แก่ ค่าเช่า อาคาร บ้าน โรงเรือน สิ่ง ปลูกสร้างอย่างอื่นๆ (ไม่รวมถึงค่าเช่าอาคาร หรือ โรงเรือนที่ได้รับ กรรมสิทธิและค่าเช่าตาม สัญญาให้เช่าทรัพย์สิน แบบถาวร ตามคำสั่ง ท. ป.34/2534) ค่าเช่าเรือ ตามกฎหมายว่า ด้วยการส่งเสริมพาณิชย์ นาวีที่ใช้ในการขนส่งสินค้า ระหว่างประเทศ	-บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น	1.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ ประกอบกิจการในประเทศไทย 2.มูลนิธิหรือสมาคม(ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือ สมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด) 3.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 1.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ ประกอบกิจการในประเทศไทย 2.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ มีภูมิลำเนาหรือเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย	5 10 5 1 1	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.3 ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.3	นำส่งภาย ใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน
7.	เงินได้จากวิชาชีพอิสระ ตามมาตรา 40(6)แห่ง ประมวลรัษฎากร - กฎหมาย - การประกอบโรค ศิลปะ - สถาปัตยกรรม - การบัญชี - ประณีตศิลปกรรม		1.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ ประกอบกิจการในประเทศไทย 2.มูลนิธิหรือสมาคม(ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือ สมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด) 3.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ มีภูมิลำเนาหรือเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย	3 10 3	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.3	นำส่งภาย ใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน

ลำดับ ที่	ประเภทเงินได้พึง ประเมิน	ผู้มีหน้าที่หักภาษี	ผู้ถูกหักภาษี	อัตรา ภาษีร้อยละ	แบบยื่นราย การฯ	กำหนด เวลานำส่ง
8.	ค่าจ้างท่างของที่เข้า ลักษณะเป็นเงินได้พึง ประเมินตามมาตรา 40(7) และ(8)แห่งประมวล รัษฎากร	-บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น	1.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ ประกอบกิจการในประเทศไทย(ไม่รวมถึง มูลนิธิหรือสมาคม)	3	ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน
			2.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้น ตามกฎหมายของต่างประเทศ ประกอบกิจ การในประเทศไทย โดยมีสำนักงานสาขา ตั้งอยู่เป็นการถาวรในประเทศไทย	3	ภ.ง.ด.53	
			3.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3	ภ.ง.ด.3	
9.	ค่าจ้างทำของ	-บุคคล -บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น -ห้างหุ้นส่วนสามัญ -คณะบุคคลที่มีชื่อนิติ บุคคล	บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งขึ้น ตามกฎหมายของต่างประเทศประกอบกิจ การในประเทศไทย โดยมีสำนักงาน สาขาตั้งอยู่เป็นการถาวรในประเทศไทย	5	ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน
10.	รางวัล - การประกวด - การ แข่งขัน - การอื่นใดอันมีลักษณะ ทำนองเดียวกัน		1.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล	5	ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน
			2.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	5	ภ.ง.ด.3	
11.	ค่าแสดงให้แก่นักแสดง สาธารณะ ได้แก่ - นักแสดงละคร ภาพ ยนตร์ วิทยูและโทรทัศน์	-บุคคล - บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น -ห้างหุ้นส่วนสามัญ -คณะบุคคลที่มีชื่อนิติ บุคคล	1.ผู้มีเงินได้มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศ	5	ภ.ง.ด.3	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน
			2.ผู้มีเงินได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย	5	ภ.ง.ด.3	

ลำดับ ที่	ประเภทเงินได้พึง ประเมิน	ผู้มีหน้าที่หักภาษี	ผู้ถูกหักภาษี	อัตรา ภาษีร้อยละ	แบบยื่นราย การฯ	กำหนด เวลานำส่ง
12.	ค่าโฆษณา	เหมือน 11.	1.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 2.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	2 2	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.3	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน
13.	เงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่เป็น การจ่ายเงินได้จาก การให้บริการแต่ไม่รวมถึง 1. การจ่ายเงินได้ตามข้อ 8 9 11 12 15 ซึ่งกำหนดให้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายไว้ โดยเฉพาะแล้ว 2. การจ่ายค่าโดยสาร สำหรับการขนส่งสาธารณะ 3. การจ่ายค่าบริการโรงแรมและภัตตาคาร 4. การจ่ายค่าเบี้ยประกันชีวิต	-บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น	1.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย(ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม) 2.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3 3	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.3	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน
14.	รางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย		1.บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทย(ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคม) 2.ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่รวมถึงผู้รับที่เป็นผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งเป็นผู้บริโภคโดยตรง โดยมีได้มีวัตถุประสงค์จะนำไปขายต่อไป	3 3	ภ.ง.ด.53 ภ.ง.ด.3	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงิน
15.	ค่าเบี้ยประกันวินาศภัย		บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยในประเทศไทย	1	ภ.ง.ด.53	จ่ายเงิน

ลำดับ ที่	ประเภทเงินได้พึง ประเมิน	ผู้มีหน้าที่หักภาษี	ผู้ถูกหักภาษี	อัตรา ภาษีร้อยละ	แบบยื่นราย การฯ	กำหนด เวลาดำส่ง
16.	เงินได้พึงประเมินตาม มาตรา40(8)แห่งประมวล รัษฎากร เฉพาะกรณีที่ เป็นการจ่ายเงินได้จาก การซื้อขายสินค้าประเภท ยางแผ่น มันสำปะหลัง ปอ ข้าว ข้าวโพด อ้อย เมล็ดกาแฟ ผลปาล์มน้ำ มัน (เฉพาะกรณีผู้ซื้อเป็น ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตเห่า นั้น)	-บริษัท หรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล -นิติบุคคลอื่น -ผู้ไม่มีหน้าที่เสียภาษีเงิน ได้ (แต่ไม่รวมถึงกลุ่ม เกษตรกรตามกฎหมายว่า ด้วย สหกรณ์)	บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	0.75	ภ.ง.ด.53	นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วัน สิ้นเดือน ของเดือนที่ จ่ายเงิน

ภาคผนวก จ

**ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้และภาษีการค้า
(ฉบับที่ 4) เรื่อง กำหนดให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้หรือภาษีการค้า
ณ ที่จ่ายมีบัญชีพิเศษ**

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้และภาษีการค้า (ฉบับที่ 4)
เรื่อง กำหนดให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้หรือภาษีการค้า ณ ที่จ่ายมีบัญชีพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ.2525 อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้หรือภาษีการค้า ณ ที่จ่ายตามประมวลรัษฎากร มีบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่ายและการนำส่งภาษี และให้กรอกข้อความในบัญชีดังกล่าวต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้หรือภาษีการค้า ณ ที่จ่าย ตามประมวลรัษฎากรมีบัญชีพิเศษแสดงการหักภาษี ณ ที่จ่ายและการนำส่งภาษี และบัญชีพิเศษดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีข้อความตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 2. การกรอกข้อความในบัญชีพิเศษดังกล่าวสำหรับรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แยกเป็น 2 กรณี คือ กรณีตามมาตรา 3 เศรศ แห่งประมวลรัษฎากรกรณีหนึ่ง และกรณีอื่นๆ อีกกรณีหนึ่ง ส่วนรายการนำส่งภาษีให้แยกตามใบเสร็จรับชำระภาษีอากรของกรมสรรพากรเป็นรายฉบับ

ข้อ 3. วิธีกรอกข้อความในบัญชีพิเศษให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.1 กรอกรายการหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยรวมจำนวนเงินหักภาษี ณ ที่จ่ายประจำวันของแต่ละกรณีตามข้อ 2. โดยให้แยกเป็นรายการหักจากบุคคลธรรมดา หรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และกรอกรายการนำส่งภาษีประจำวันโดยให้แยกตามใบเสร็จรับชำระภาษีอากรของกรมสรรพากรเป็นรายฉบับ เรียงลำดับก่อนหลังตามวันที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย หรือการนำส่งภาษี

3.2 เมื่อสิ้นวันสุดท้ายของเดือน ให้รวมยอดจำนวนเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย และจำนวนภาษีที่นำส่งแล้วทั้งสิ้นในเดือนนั้นของแต่ละรายการด้วย

ข้อ 4. การกรอกข้อความในบัญชีพิเศษให้ทำเป็นภาษาไทย ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศให้มีภาษาไทยกำกับ ส่วนตัวเลขจะใช้เลขไทยหรือเลขอารบิกก็ได้หรือจะลงเป็นรหัสด้วยเครื่องจักรทำบัญชีก็ได้ แต่ต้องส่งคำแปลรหัสเป็นภาษาไทยต่อเจ้าพนักงานประเมินสำหรับท้องที่ที่สำนักงานของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย นั้นตั้งอยู่

การกรอกข้อความตามวรรคหนึ่ง ต้องให้แล้วเสร็จภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันถัดจากวันที่มีรายการดังกล่าวเกิดขึ้น

ข้อ 5. ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้หรือภาษีการค้า ณ ที่จ่าย เก็บรักษาบัญชีพิเศษดังกล่าวไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่สำนักงานที่มีการจ่ายเงินได้ และพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้ทันที

ข้อ 6. กรณีต่อไปนี้ ไม่อยู่ในบังคับตามประกาศนี้

6.1 การจ่ายเงินที่มีการตั้งฎีกาเบิกเงินจากคลัง

6.2 การจ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยตัวเงินของธนาคาร สหกรณ์ บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

6.3 กรณีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งอยู่ในบังคับต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และจะต้องนำส่งต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน

กรณีอื่นตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

ข้อ 7. การปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจสั่งการเป็นอย่างอื่นก็ได้ตามที่เห็นสมควร

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

ประกาศ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2531

บัณฑิต บุญยะปานะ

อธิบดีกรมสรรพากร

ภาคผนวก ง
แบบฟอร์มที่ใช้ในการตรวจสอบภาษี โดยการออกหมายเรียก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

๓.๖

คำให้การ

ของ
เกี่ยวกับเรื่อง

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ได้ให้การต่อ ตำแหน่ง ระดับ

ข้าพเจ้า เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
อายุ ปี สัญชาติ เชื้อชาติ ตั้งบ้านเรือนอยู่เลขที่
ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต
จังหวัด บัตรประจำตัวหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่
ซึ่งออกให้ ณ ที่

ข้าพเจ้ามีฐานะเป็น ของ
เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร วันที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม/
ภาษีธุรกิจเฉพาะ ทะเบียนการค้าเลขที่ จดทะเบียนเมื่อวันที่
..... ทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทเลขที่ จดทะเบียนเมื่อวันที่
ตามหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัด เลขที่
ลงวันที่ และหนังสือมอบอำนาจเลขที่ ลงวันที่

ขอให้การต่อ เจ้าพนักงานประเมินและหรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ โดยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Lined writing area with horizontal dotted lines.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Chiang Mai University

ใบรับ/ส่งคืนบัญชีเอกสาร

วันนี้ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....
 ได้รับ/คืนบัญชีและเอกสารต่างๆ ของ.....
 สำนักงานตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ต...... อ...... จ......
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 โดย.....
 เป็นผู้นำมาส่งมอบ/รับคืน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบ
 การตรวจสอบเกี่ยวกับภาษีอากรตามหมายเรียกหรือการตรวจปฏิบัติการตามหนังสือนำตัวหรือหนังสือเชิญพบที่.....
 ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	รายการ	พ.ศ.	จำนวน (เล่ม/ฉบับ)	หมายเหตุ
1	สมุดบัญชีเงินสด			
2	สมุดบัญชีชื่อ - ขาย			
3	สมุดบัญชีลูกหนี้ - เจ้าหนี้			
4	สมุดบัญชีทรัพย์สิน			
5	สมุดบัญชีแยกประเภทรายได้รายจ่าย			
6	ใบสำคัญคู่จ่ายที่ลงบัญชี			
7	สำเนาใบเสร็จรับเงิน			
8	รายงานภาษีซื้อ			
9	รายงานภาษีขาย			
10	รายงานสินค้าและวัตถุดิบ			
11	รายงานมูลค่าของฐานภาษี			
12	ใบกำกับภาษีซื้อ			
13	สำเนาใบกำกับภาษีขาย			
14			

ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานผู้รับมอบ/เจ้าพนักงานผู้ส่งมอบ

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

ข้าพเจ้า.....เป็นเจ้าของ/ผู้จัดการ/หรือผู้รับมอบอำนาจของ.....

ขอรับรองว่า ได้ตรวจสอบจำนวนบัญชีและเอกสารที่ส่งแก่เจ้าพนักงานแล้ว เห็นว่าถูกต้องครบถ้วนตามจำนวนที่กล่าวข้างต้น และจะรีบติดต่อขอรับคืนภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานให้มารับคืน หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าให้ถือว่าเจ้าพนักงานไม่ต้องรับผิดชอบในการสูญหายบกพร่องเกี่ยวกับบัญชีและเอกสารต่างๆ ดังกล่าว แต่ประการใด และข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าพนักงานพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับบัญชีและเอกสารนั้นตามที่เห็นสมควรต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้มอบ/ ผู้รับคืน

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ใช่ขีดฆ่า

ค.ศ. 21/7 (ใบต่อ)

6. รายละเอียดประเด็นความผิด	จำนวนเงินตามแบบ	จำนวนเงินจากการตรวจสอบ	จำนวนที่ปรับปรุง (ลดลง) เพิ่มขึ้น
1. รายได้จากการขายสินค้าหรือบริการ			
2. ดอกเบี้ยรับ/เงินปันผล			
3. รวมรายได้			
4. ต้นทุนขาย			
5. กำไรขั้นต้น			
6. ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร			
7. กำไร (ขาดทุน) สุทธิ			
8. อัตราร้อยละของกำไรขั้นต้น/ยอดขาย			
9. อัตราร้อยละของกำไรสุทธิ/ยอดขาย			

.....
(.....)

ลศก.

ผู้ตรวจสอบ

หมายเหตุ ขนาดของกิจการ หมายถึง

1. ขนาดของกิจการตามข้อมูลที่ยื่นแบบแสดงรายการ

2. กรณีที่ไม่ยื่นแบบแสดงรายการ ให้พิจารณาจากข้อมูลที่ตรวจสอบหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่ยื่นแบบแสดงรายการใกล้ที่สุด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางสาวเดือนเพ็ญ ธเนศรภา
วัน เดือน ปี เกิด	16 พฤศจิกายน 2510
การศึกษา	สำเร็จการศึกษา ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาบัญชี) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2533
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	รับราชการครั้งแรกตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 3 สังกัด สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงราย ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 4 สังกัด สำนักงานสรรพากรจังหวัดพิษณุโลก